

PROTOKOL O JEDNÁNÍ

sp. zn. 50 P 97/2013

Obvodní soud pro Prahu 5

dne 23.1. 2017

Předsedkyně senátu: JUDr. Hana Vraná

Zapisovatelka: Stanislava Maříková

Diktafonový záznam: 2017

Ve věci: nezl. děti [redacted]

O změnu výchovy

Jednání začalo v 9:30 hodin

Při jednání dále přítomni:

OSPOD – pí Tichá

Otec – osobně

Pr. zást. otce – osobně

Matka – osobně,

Pr. zást. matky – osobně

Matka zajistila účast nezletilých dětí z důvodu výslechu nezl.

Zopakován dosavadní průběh řízení.

S otcem je probírána jeho korespondence (viz čl. 508), kdy otec píše pravděpodobně trenéru hokeje email, kde se zmiňuje osoudu, konkrétně „soud se táhne, paní soudkyně žije sama doma s kocourem, a upřímně nenávidí ostatní samečky, takže [redacted] skoro nevidím - nesmím...“

Soudkyně se výslovně táže otce i jeho pr. zást., zda chtějí uplatnit námitku podjatosti, bylo by vhodné, ať tak učiní ihned, než aby tak učinili později, kdy budou třeba rozpracovány znalecké posudky, je zapotřebí, aby otázka případné podjatosti soudkyně byla vyřešena, co nejdříve.

Vůči tomu se ohrazuje pr. zást. otce i otec, že takto to myšleno rozhodně nebylo, pr. zást. otce sděluje, že se přesvědčen o tom, že soudkyně podjatá není, že nemají vůbec v úmyslu podávat námitku podjatosti. Je přece i ve spise obsaženo, že otec má občas zkratkovité jednání a takovýto dopis a takovýto sdělení prostřednictvím emailové korespondence není skutečně nic vůči soudkyni.

540

540

Otec k tomuto navíc sděluje, že byla zneužita jeho soukromá korespondence, že toto se mu vůbec nelíbí a že by se to mělo nějakým způsobem také zohlednit.

Do tohoto vstupuje pr. zást. matky s tím, že by chtěl sám k tomu něco sdělit.

Otec ho okamžitě okřikuje s tím, že nemůže nic říkat, protože mu ještě nebylo uděleno slovo.

Soudkyní je otec poučen, že o tom, kdo bude v jednací síni hovořit či nikoliv může rozhodovat pouze ona sama.

Otec dále sděluje, že již 5 let chodí po soudech a čas plyne, plyne čas i jeho dětem, on má možnost se nyní s dětmi vídat jenom jednou týdně na jednu hodinu a vůbec nic se neděje, všechno to takhle prochází a všichni taky spějeme ke stáří, k důchodu a ke smrti a ptá se, jestli toto je všechno normální, jestli náhodou není krácen na svých právech, jde přece jenom o to prokázat, že děti ho mají rády, a to všechno je smyslem tohoto celého řízení.

Já jsem přesvědčen, že vy jako soudkyně nemáte určitě žádný vztah k matce ani k jejímu pr. zást. Jen chci zdůraznit, že se všechno hodně táhne.

Pr. zást. matky sděluje: Matka v žádném případě nemonitoruje korespondenci otce, k tomuto emailu, o kterém se dnes hovořilo, se dostala tak, že tento email jí sám poslal vedoucí týmu.

V 9,52 jsou vyzváni rodiče i jejich pr. zást., aby opustili jednací místnost se všemi svými věcmi včetně oblečení s tím, že bude proveden výslech nezl. dětí pouze za přítomnosti sociální pracovnice.

Do jednací síně obě děti přivedla matka, dětem pomohla z jejich oblečení, o věci se vůbec nebavili.

Přistoupeno k výslechu nezl. [redacted], a nezl. [redacted] kteří po přiměřeném poučení k věci uvádějí:

[redacted] sděluje soudu, že o víkendu v neděli byla u své kamarádky, [redacted] sděluje, že byl s mámou, v sobotu dělal vdolky z kynutého těsta a [redacted] potvrzuje, že fakt byly moc dobré, že se mu povedly. [redacted] sděluje, že je dělal poprvé v životě, že mu máma trošku radila, ale je dělal úplně sám, sice se mu moc tvarově nepovedly, ale [redacted] hned sděluje, že byly jinak moc opravdu dobré. [redacted] dále sděluje, že si doma dělá pořád palačinky a vajíčka míchaný nebo natvrdo. [redacted] dále sděluje, že si takhle občas něco uvarí, že třeba máma, když šla pro [redacted] do školy nebo na kroužek, tak si dělal maso, když se to máma dozvěděla, tak se zlobila, ale jen pro to, aby si [redacted] neublížil, to spontánně sděluje [redacted] říká, že ví, že máma měla pravdu. Na otázku, jak obě děti vycházejí s mámou, jak si s ní rozumí, [redacted] ihned sděluje, že moc dobře, [redacted] říká, že někdy dobře, někdy špatně. [redacted] sděluje, že prostě někdy je našťvaný, třeba je našťvaný, že [redacted] je u kamarádky, a on není, na dotaz, proč k té kamarádce nemůže jít také, [redacted] sděluje, že je to proto, že má cukrovku, např. včera jsem nemohl jít za tou kamarádkou, u které byla [redacted] ([redacted] vysvětlil, že je to jejich společná kamarádka), a to z toho důvodu, že maminka té kamarádky byla unavená a [redacted] byl tedy našťvaný, že tam nemůže jít. Byl jsem našťvaný na mámu, doma mě to prostě nebavilo, chtěl jsem být s nějakým kamarádem, nebo s nějakou kamarádkou, [redacted] sděluje, že [redacted] je někdy našťvaný, že bych chtěl jít k tátovi a potom na mámu řve, někdy [redacted] řekl mámě, že vyskočí z okna a mámu bouchá. [redacted] bouchá i mě, ale proč, to nevím. V hokeji, i když

trénujeme, nám nikdo nikdy neřekl, že si musíme dávat pozor, že jsem vlastně silnější, než třeba ty děti, které nedělají žádný sport, hokej apod. Ale s tou [redacted] je to tak, že já jí třeba někdy provokuju, ona mě třeba potom po chvílce bouchne a já jí potom bouchám taky. Mámu bouchám proto, že jsem smutný, že nemůžu jít k tátovi. Mámu třeba bouchám do ruky, ale taky jí ubližuju psychicky.

Takto [redacted] hovoří poté, co je mu soudkyní vysvětleno, jaký je rozdíl mezi fyzickým ubližováním a psychickým ubližováním, protože [redacted] sdělil, že tento rozdíl nezná. Když je mu soudkyní tento rozdíl vysvětlen [redacted] sděluje, že mámě ubližuje i psychicky.

Na to se hlásí [redacted] a sděluje, že [redacted] ubližuje hodně tedy psychicky tím, že říká, že jeho tělo chce, aby ubližoval, ale v srdci ví, že to nechce. Upřesňuje, že toto [redacted] říkal, když jednou jeli v autě, říkal, to jenom jednou. Na to [redacted] sděluje, že toto mu říkal i táta, že nemá mámě ubližovat.

K dotazu soudu [redacted] sděluje a trvá si na tom, že jedině on sám přišel na to, že vlastně se úplně třese na to, aby někomu mohl ublížit, ale vnitřně ví, že to není správně a že to vlastně nechce a nemá dělat.

V 10,20 jsou obě děti požádány, aby se přestěhovaly na druhou stranu k sociální pracovnici s tím, že soudkyně na ně špatně vidí.

Při přesunování sociální pracovnice i obou dětí sociální pracovnice najednou sděluje, že na židli, na které seděl otec, našla mobil. Děti sdělují, že tento mobilní telefon je jejich otce, sociální pracovnice předává mobil mně jako soudkyni s tím, že je patrné, že tento mobil je zapnut do polohy nahrávání.

Obě děti v 10,21 sociální pracovnice odvádí z jednací místnosti.

Jednání bude na moment přerušeno a tato záležitost bude vyřešena s rodiči, jejich pr. zást. Ihned poté, co se sociální pracovnice vrátí zpět do jednací místnosti.

V 10,23 jsou rodiče včetně jejich pr. zást. vyzváni k okamžitému vstupu do jednací síně s tím, že musí být vyřešena celá tato záležitost. Matka při vstupu do jednací síně udiveně konstatovala, ale ne směrem k soudu, že Ronja je celá rozklepaná.

Mobilní telefon leží před soudkyní, ta si otce předvolala k sobě s tím, že otec potvrdil, že je to jeho mobilní telefon, který zde pravděpodobně zapomněl, a považuje za naprosto normální, že si nechal zapnuté nahrávání, protože nevěděl, že se to nesmí. Na dotaz soudkyně, zda si nečetl pokyny před vstupem do jednací síně otec sděluje, že tam je napsáno, že mají být mobilní telefony vypnuty, že to ruší nahrávací zařízení, na to mu soudkyně sděluje, že se jedná o další pokyny, které jsou vyvěšeny před jednací místností s tím, že lze pořizovat zvukové záznamy v jednací síni, ale poté, co je na to předsedkyně či předseda senátu upozorněn. S otcem je tato otázka probírána a otce klade soudkyni otázku, jak je možné, že on tedy může být nahráván, ale on si nemůže nahrávat nic. Soudkyně otcí sděluje, že nechápe, jak si vůbec toto mohl dovolit, i přesto, že všichni byli upozorněni, že mají opustit jednací místnost s veškerými věcmi i se svým oblečením. Otec stále nechápavě hledí a tvrdí, že má pocit, že toto není správné, že když nahrává někdo jeho, tak on má přece právo, aby si také věci nahrával. Chce položit soudkyni otázku k tomuto, což mu, ale není umožněno.

Pr. zást. matky sděluje, zda může položit otázku otci tohoto znění: Zda jste nechal telefon v jednací síni zapnutý úmyslně s úmyslem pořizovat si zvukový záznam o pohovoru s dětmi či zda tento mobil jste pouze zapomněl?

Otec vyzván k odpovědi na tuto otázku. Telefon jsem si tady pouze zapomněl, nahrával jsem si pouze tu část předtím, když jsem odcházel, tak jsem si telefon nechal na židli.

Pr. zást. matky sděluje, že toto vyjádření považuje za zcela účelové.

Otci se soudem položen dotaz: Když jsem si nahrával jednání před tím, než jsme byli vyzváni k opuštění jednací místnosti, tak jsem měl telefon položený na židli, na které jsem seděl. Na dotaz soudu, zda je skutečně možné, aby vstal ze židle, na které mu leží mobil a nevíšiml si toho, že tam ten mobil stále leží. Otec názorně předvádí, jak to udělal, vstává ze židle, bere si věci ze stolu a židli zasunuje.

Protokolace o této záležitosti ukončena v 10,34.

Opět jsou rodiče a jejich pr. zást. vyzváni, aby opustili jednací místnost s veškerými svými věcmi, včetně mobilních telefonů a jakýchkoliv jiných nahrávacích zařízení a oblečení a bude pokračováno ve výslechu dětí.

Matka u [] zjišťuje, zda je v pořádku, zda mu není špatně, sděluje soudkyni, že [] v noci zvracel.

Obě děti k dotazu soudu sdělují, že výslech zvládnou.

[] sděluje, že by chtěl říct, že mu vadí a zlobí se na mámu za to, že nemůže mít u sebe mobilní telefon, aby mohl volat tátovi. Toto spontánně sděluje i []. Sdělují, že mají oba dva mobilní telefony, ale ty jsou u táty a nevědí, proč jim máma nedovolí je mít u sebe, aby tátovi mohli volat.

Na otázku, kdy telefony dostali [] sděluje i [] že to bude asi před 8 měsíci, [] sděluje, že si na telefon vydělala, poté, co se soudkyně i sociální pracovnice diví, jak si mohla, tak malinká holčička, vydělat na telefon [] sděluje, „celý život si šetřila“. [] sděluje, že co on si pamatuje, že [] od tří let kdykoliv dostala nějaké peníze třeba 30,- Kč, nebo kapesné a někdy třeba jen tak, protože byla hodná, tak si to vždycky dávala do pokladničky a nakonec měla tolik peněz, že si mohla koupit mobilní telefon iPhone 5, stejně jako [] [] sděluje, že jemu telefon koupil táta. Na poznámku soudkyně, že to ale zase není moc spravedlivé [] ihned odpovídá, že to moc dobře ví, ale že on už rok chtěl mít telefon, mluvil o tom s tátou a nakonec mu tedy táta ten telefon koupil, ale [] měla ušetřeno, tak si ho prostě koupila sama. Táta ale říkal [], že jí ho koupí taky, ale [] řekla, že nechce, že si ho chce koupit za své. [] sděluje k dotazu soudu, že to udělala, že chtěla, aby tatínek měl hodně penízků, aby neutrácel peníze za ně, a aby jim nedával zbytečné dárky. [] sděluje, že [] je prostě taková hrozně moc hodná. K dotazu soudu [] sděluje, že [] má moc rád a kdyby viděl, že [] někdo ubližuje, spontánně odpovídá „zabil bych ho“. Poté, co se soudkyně na něj přísně podívala [] zmínil svoji odpověď a sděluje, že by ho bouchnul, aby [] neubližoval. Obě děti spontánně vyprávějí o jedné scéně, kdy mají kamarády Davida a Aničku, to jsou sourozenci a [] se s tím druhým Davidem normálně kamarádil, ale pak si všiml, že ublížil jeho sestře, tak mu důrazně řekl, že už to nemá dělat a také se už s ním od té doby nekomarádí.

█████ žádá soudkyni, zda by mohla přijít matka, aby mu změřila hladinu cukru, protože si myslím, jestli nemá hypo, matka byla okamžitě přivolána do jednací síně, změřila mu hladinu cukru, sdělila, že je vše v pořádku, ale █████ opakovaně sděluje, že se stále klepe, matka sděluje, že je úplně zpoceny, že to má pravděpodobně z nervů.

Výslech dětí je ihned ukončen, a to v 10,50 hod.

V 10,57 jsou vyzváni oba rodiče i jejich pr. zást. ke vstupu do jednací síně.

Rodiče jsou stručně seznámeni s dosavadním průběhem a obsahem výpovědi nezl. dětí.

Matka sděluje, že █████ má s největší pravděpodobností horečku, kterou ráno ovšem neměl, █████ je nyní dle jejího názoru psychicky rozhozená z celé této situace a její pr. zást. se ptá, zda je možno matku ze zbývajících dnešního ústního jednání omluvit, což je soudem pochopitelně umožněno.

V 11,05 matka opouští jednací místnost z důvodu péče o děti.

Otec a oba pr. zást. jsou stručně seznámeni s obsahem výpovědi nezl. dětí.

Přistoupeno k dokončujícímu výslechu otce, gen. na čl. 481, který po poučení dle § 131 odst. 2 o. s. ř. k věci uvádí:

Na výpovědi, kterou jsem učinil dne 8.12.2016, nechci doposud nic měnit. Mimosoudní dohoda, o které jsem hovořil při minulém soudním jednání, kdy jsem měl možnost děti vídat od pondělí do pondělí, tuto dohodu jsme sepisovali s pr. zást. matky. Takto to probíhalo do konce října či začátku listopadu, přesně si to nevybavuji. Došlo k tomu, že v pondělí, přesné datum nevím, jsem si vyzvedával ze školy █████, protože den předtím mi telefonovala █████, a ptala se mě, jestli bych se nezlobil, že by si v pondělí s mámou udělaly holčičí den a že by ke mně přišla až v úterý po škole. Samozřejmě jsem s tím neměl problém. Nicméně v pondělí po škole, když jsem byl pro █████, tak jsme si museli předat věci na hokej a v tu chvíli mi matka řekla, že █████ neuvidím, že se s dětmi nebudu vídat podle posledního pravomocného rozhodnutí soudu, vůbec jsem nechápal proč, █████ který tomu byl přítomen, se s matkou začal dohodovat, ptal se jí, kde má █████, proč to není zase 7 a 7, a ona mu řekla, že nikdy žádných 7 a 7 nebylo, že soudem je to dané jinak. Od té doby jsem se s dětmi mohl vídat jen podle toho, jak to bylo stanoveno soudem. Já si totiž myslím, že věc se má tak, že v době, kdy byla schvalována dohoda před soudem o tom, že děti u matky budou po dobu 9. dnů a u mě po dobu 5. dnů, tak k tomu byly ještě další dohody, kdy jsem se vzdal významného majetku ve prospěch matky, pak k tomu byla ještě další dohoda, že jsem konečně mohl být zapsán v rodném listě jako otec nezl. █████ a matka nakonec i souhlasila s tím, aby se █████ jmenovala █████. Potom tedy po čase došlo k tomu, že matka souhlasila s úpravou styku, resp. s tím, abych se s dětmi vídal v poměru 7 a 7 dnů, domnívám se, že to nastalo v době, kdy začala mít přítele a já jsem si myslel, že konečně přišla k nějaké nové době a že už je vše vyřešené. Nicméně matka pět svůj postoj změnila tak, jak jsem o tom před chvílí hovořil. Na otázku soudu, proč si otec myslí, anebo z jakého důvodu podle jeho názoru matka zase změnila rozsah jeho kontaktu s dětmi otec sděluje: Myslím si, že matka mě chce za něco potrestat, já fakt nevím, za co, dále si myslím, že █████ potřebuje mít

ujasněnou otázku ohledně otce, on totiž, když je u mě, ale i s mým otcem, opakovaně sděluje, že by chtěl být se mnou víc, říká to i matce, matka je pak kvůli tomu zlá a dělá to, co dělá. Podle mého názoru [redacted] potřebuje nějakou speciální výchovu, jiný přístup, speciální pozornost, podle mého názoru ve mně jako v otci vidí vzor. Podle mého názoru matka vždy, když si u ní změní partner, tak ona změní svůj názor. Je to už vlastně potřetí.

Já si myslím, že by nám skutečně pomohla chození na nějakou párovou terapii, a do budoucna mám představu pokud jde o kontakt s dětmi, aby to bylo spravedlivé, 7 a 7 dnů. Pokud jde o hlavní školní prázdniny, jak v roce 2015, tak i v roce 2016, jsme byli schopni se shodnout na tom, jak budou prázdniny probíhat, i když probíhaly trochu jinak, než jak bylo rozhodnuto soudem, ale byli jsme schopni se na tom jako dva inteligentní lidé domluvit. Vzhledem k tomu, že [redacted] s hokejem začínal později, než jeho spoluhráči, potřeboval spoustu věcí dohnat, tak jsem [redacted] uhradil a zajistil nějaké hokejové kempy, tam jsem na těchto kempech byl s ním, i [redacted] se hradily nějaké soustředění v baletu a tancování, takže tímto způsobem měly děti zajištěny prázdniny. Většinou jsem to hradil já, ale měli jsme také ústně dohodnuto, že běžné výživné bude nějak sníženo, takže musím přiznat, že jsem výživné na [redacted] přes účet nezaplatil za říjen, listopad a prosince, něco jsem zaplatil hotově. Zjistím, co a kolik, vím, že nějaké dohody o tom, že je výživné nižší, by byly komplikované, pokud ale bude na výživném nedoplatek, tak samozřejmě všechno uhradím.

Na tuto informaci je otec soudem poučen o tom, že je poslední pravomocné rozhodnutí soudu, na základě kterého má platit na nezl. [redacted] částku 7 500,- Kč měsíčně a na nezl. [redacted] částku 5 500,- Kč měsíčně a v případě, že by někdo se obrátil na soud s návrhem na exekuci, byl by pochopitelně úspěšný. Takže je v jeho vlastním zájmu, aby si toto všechno zjistil a dal do pořádku.

Pr. zást. matky sděluje, že by byl rád, kdyby vše bylo protokolováno tak, jak otec uvádí, a že není věcí soudu, aby otce poučoval o něčem, co má otec skutečně vědět sám, tedy to, že má výživné hradit pravidelně a v plné výši.

Dělá to proto, aby se v rámci poučování soudem soud sám neztratil v tom, co otec opravdu říká a aby bylo vše protokolováno tak, jak otec říká.

Pr. zást. matky žádá, aby bylo zaprotokolováno to, že otec sdělil, že nemůže nyní vědět, kolik matce přesně již zaplatil vzhledem k tomu, že matka s ním nekomunikuje, neodpovídá mu na maily, ve kterých se jí ptal, kolik na děti již zaplatil peněz.

Pokud jde o mobilní telefony, vím, že děti mobily u sebe nemají, matka si totiž nepřeje, aby děti telefony u sebe měly, nepřeje si, aby mi telefonovaly nebo aby mi posílaly zprávy. Na to se otec obrací na pr. zást. matky se slovy „říkám to tak správně pane advokáte?“.

Pr. zást. matky se ohrazuje vůči takovému chování otce.

Soudem je otec upozorněn, že nemá tímto způsobem vystupovat v jednací síni.

Matka mi 23.12.2016 v 18,00 hod. poslala mail, kde mi řekla, resp. napsala, že bych se mohl vidět s nezl. dětmi v dětském centru Žirafa, je to někde u Čestlic, já jsem v tuto dobu měl rozbitá obě auta, staral jsem se o nejmladší dceru Anastázií a matce jsem napsal, že je to pro mě hodně daleko, že se tam nemám, jak dopravit a požádal jsem ji, aby se svým přítelem přivezla obě děti i děti přítele k nám na chalupu, kde jsem v tuto dobu byl a tam by si děti mohly pohrát v takovém sále, který jsem na chalupě udělal ze stodoly. Vysvětloval jsem, že mi toto matka oznámila pozdě, že jsem čekal poměrně dlouho, než se ozve, ona se ozvala ovšem až na poslední chvíli a samozřejmě to, co jsem jí nabídl nečinila a odmítla. Tím chci jenom říct, že matka je prostě taková, ona považuje jedině to, co ona sama řekne za to jediné správné. Takže mezi Vánoce skutečně nedošlo k žádnému mému kontaktu s dětmi.

K dotazu pr. zást. otce:

Matku jsem nesčetněkrát žádal a nabízel jí, abychom se zúčastnili párové terapie, např. i teď v tom centru Prodialog vždy, když to napsali v poslední zprávě, ale vždy po skončení toho sezení a toho setkání s dětmi, oni počkali až děti odejdou a zeptali se mě, napsali to pak do zprávy, co chci vzkázat matce a vždycky jsem tam uvedl, že bych chtěl párovou terapii i někdy už od roku 2012 jsem matce minimálně 8x nabízel, že bychom se mohli zúčastnit párové terapie.

K dotazu pr. zást. matky:

Pane Ivančíku jak vy jako otec si myslíte, a vnímáte, že děti vnímají, to, že byste se vídal s každým z nich v jiném časovém intervalu?

Otec odpovídá:

Jako otec si umím představit, že bych třeba s dcerou trávil samostatně 2 dny pak bych třeba samostatně trávil 2 dny se synem, pak třeba 5 dnů s oběma dětmi současně, myslím, že by to bylo dobré třeba už jen z toho důvodu, že každému z dětí bych se mohl věnovat individuálně podle jejich potřeb, protože přece jenom z každým z dětí hovořím jinak, chovám se k nim podle toho, jak oni potřebují, každý mají jiné zájmy. Děti mi neustále opakují, že oni by chtěly 7 a 7 dnů s tím přišel [redacted] to po něm převzala. Když jsem s dětmi o něčem podobném hovořil, bylo to v době, kdy se uvažovalo o tom, že by [redacted] měl chodit do nějaké školy, a s matkou jsme se snažili vyřešit otázku vyzvedávání [redacted] kdy by tam se musela předpokládat součinnost mezi námi, tak jsem potom o tom hovořil s dětmi a ty děti to prostě nebyly schopné pochopit, těžko se mi to vysvětluje, nevím, jak to přesně vysvětlit, ale prostě měl jsem z toho pocit, že těm dětem by vadilo to, že by někdo z nich byl jak já říkám krácen na svých právech, že jeden den měl jednoho z nás déle a druhý zase kratší dobu. Jinak vím, že děti se mají rádi, někdy se sice škádlí, jindy zase mají období, kdy jeden bez druhého nedají ránu.

Nikdy mě nenapadlo s dětmi řešit otázku jejich preference a vhodného výchovného prostředí pro ně, nikdy by mě nenapadlo u koho z nás jako z rodičů by chtěli být, kterého z nás jako z rodičů upřednostňují. Před 3 měsíci [redacted] mluvil o tom, že ve mně vidí vzor, nevím, jestli teď to vidí stejně.

Na otázku: považujete se za vulgárního člověka?

Otec uvádí: Je to velmi zajímavá otázka. Stručně mohu říct pouze tolik, že podle mě je mnohem horší se vulgárně chovat, než vulgárně mluvit. Podle mě se vulgárně chová matka. Pro upřesnění chci sdělit, že můj otec, který má 75 let, matce napsal email, kde jí požádal, zda by se mohl s [redacted] vidět, protože má svého vnuka velmi rád, samozřejmě bez mé přítomnosti, pokud by si to matka přála, matka mu odpověděla, že takovéto věci jí musí sdělovat 14 dnů až 3 týdny předem, protože ona má vlastní program i s dětmi. Podle mého názoru, je toto ze strany matky vulgární chování, poté, co všechno můj otec pro ni udělal, co všechno za ní zaplatil, tak já to považuji za chování ze strany matky jako zcela vulgární. Já se skutečně za vulgárního člověka nepovažuji, sice píšu texty, v mých textech se můžete dočíst nějaké vulgární výrazy, ale že by se vulgárně choval, to opravdu ne.

Výslech otce je z časových důvodů ukončen.

Hlasitě diktováno bez dalších dotazů a námitek.

Vyhlášeno

u s n e s e n í

Před vyhlášením usnesení otec sděluje ještě poznámku za velmi vulgární považují nahrávat si vlastní děti.

Vyhlášeno

U s n e s e n í

Jednání se z důvodu předvolání matky, dokončení výslechu otce, výslechu matky, čtení listinných důkazů s výhradou dalších důkazů odročuje na první termín **13.2.2017 ve 12,00 hod. a druhý termín 16.2.2017 ve 13,00 hod. oba termíny místnost č. 1, 3. patro**, což přítomní berou na vědomí a dostaví se bez obeslání.

Tento způsob odročení je zvolen poté, co pr. zást. matky sděluje, že bude mít poměrně ještě dost dotazů na otce a je zapotřebí, aby byl také proveden výslech matky.

Soud konstatuje, že v diáři nebyl nalezen termín, kdy by mohl být ústní jednání provedeno v jeden den.

Prosím o kopii protokolu z dnešního ústního jednání pro oba pr. zást. a pro OSPOD.

Prosím zaslat oběma pr. zást. a OSPODu protokol ze dne 8.12.2016 (čl. 480-482) (viz. ref. ze dne 20.12.2016 na čl. 482 p. v.).

Skončeno ve 12.50 hodin.

Z dikt. záznamu přepsala dne 25.1. 2017 Stanislava Maříková

Předsedkyně senátu: JUDr. Hana Vraná

Maříková

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]